

Sygn. akt **II K 311/16**

PR 2 Ds 303.2016

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anetta Krawczyk

Protokolant: Sandra Mazur

po rozpoznaniu w dniu 03.11.2016 r.

sprawy karnej **P. Ł.**

s. A. i M. z d. D.

ur. (...) w L.

Oskarżonego o to, że:

W dniu 9 czerwca 2016 roku, na ulicy (...) w M., w powiecie (...), prowadził po drodze publicznej samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...), nie stosując się do decyzji Starosty (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. (...),

tj. o czyn z art. 180a k.k.

1. Oskarżonego P. Ł. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 180a k.k. i za to na podstawie art. 180a k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt **II K 311/16**

UZASADNIENIE

Oskarżony P. Ł. jest 26 – letnim mieszkańcem M., kawalerem, nie posiadającym nikogo na utrzymaniu, utrzymującym się z prac dorywczych. Decyzją z dnia 29 kwietnia 2016 r. nr KD.5430.985.2016.UG (...) (...) cofnął oskarżonemu P. Ł. uprawnienia kategorii (...) do czasu uzyskania pozytywnego egzaminu sprawdzającego kwalifikacje do kierowania pojazdami. W dniu 9 czerwca 2016 r. na ulicy (...) w M., powiatu (...) oskarżony prowadził po drodze publicznej samochód osobowy m-ki S. (...) o nr rej. (...).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. Ł. – k.8, decyzja Starosty (...) – k.2)

Oskarżony P. Ł. był dwukrotnie karany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, którą zarządził do wykonania postanowieniem z dnia 15 lutego 2016 r., oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 27 stycznia 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 455/15 za czyn z art. 180a k.k.

(dowód: informacja z Krajowego Rejestru Karnego - k. 12-12v)

Oskarżony P. Ł. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że kilka razy był zatrzymany podczas prowadzenia pojazdu, pomimo cofnięcia mu uprawnień, za co został skazany na kary grzywny. Wyjaśnił ponadto, że wsiadł za kierownicę, aby dojechać do pracy do K..

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego P. Ł., przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługują na wiarę. Znajdują one bowiem potwierdzenie w materiale dowodowym w postaci decyzji Starosty (...) nr KD.5430.985.2016.UG oraz informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Dowodów z dokumentów zgromadzonych w sprawie w postaci decyzji Starosty (...) nr KD.5430.985.2016.UG oraz informacji z Krajowego Rejestru Karnego nie sposób kwestionować. Tym bardziej, iż nie czynił tego oskarżony. Analiza materiału dowodowego pozwoliła na przyjęcie, iż dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony P. Ł. bowiem w dniu 9 czerwca 2016 r. na ulicy (...) w M., w powiecie (...), prowadził po drodze publicznej samochód osobowy m-ki S. (...) o nr rej. (...), nie stosując się do decyzji Starosty (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii (...). Czyn oskarżonego wypełnił znamiona występku z art. 180a k.k. W stosunku do zarzucanego oskarżonemu P. Ł. czynu jako okoliczność obciążającą Sąd uznał znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, polegający na naruszeniu dobra, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji oraz wcześniejsza wielokrotna karalność, w tym za czyn z art. 180a k.k. Zdaniem Sądu oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, który naruszając kolejny raz przepisy dotyczące bezpieczeństwa w komunikacji okazał wyjątkowe lekceważenie dla porządku prawnego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał brak ujemnych następstw zarzucanego oskarżonemu przestępstwa. Oskarżony był wcześniej skazany za czyn z art. 180a k.k. na karę o charakterze wolnościowym, tj. grzywnę, która nie spełniła wobec niego celów prewencyjnych. Sąd uznał zatem, że karą najbardziej adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, będzie kara 2 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczona kara, w przekonaniu Sądu, spełni wobec niego cele prewencyjne i represyjne, przekonując go, iż złamanie prawa nie jest bezkarne. Uświadomi mu naganność jego postępowania, nieuchronność i surowość sankcji karnych w przypadku popełnienia przestępstwa, a także nieopłacalność tego typu zachowania w przyszłości. Zdaniem Sądu wymierzona kara wywoła odpowiedni oddźwięk społeczny i przekona wszystkich uczestników ruchu o konieczności bezwzględnej podporządkowania się przepisom. W myśl art. 69 § 1 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Analizując wszystkie okoliczności sprawy, Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą wobec oskarżonego okoliczności, które pozwalają na zastosowanie środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Z uwagi na dyspozycję art. 69 § 1 k.k. możliwe było wymierzenie P. Ł. tylko kary o charakterze bezwzględnym, tj. bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Mając na względzie fakt, że oskarżony P. Ł. utrzymuje się z prac dorywczych, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.